

Tadeusz Iżycki

Izba gdańska

Palestra 22/3(243), 75-76

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

swym koncie, co utrudnia jej udzielenie kolegom pożyczek.

Dyskusję podsumował wicedziekan Rady adw. Stanisław Krasowski.

Na zakończenie obrad zebrani przyjęli przez akklamację przedstawioną przez sekretarza Rady adw. Józefa Baszkiewicza uchwałę następującej treści: „Adwokaci, członkowie Białostockiej Izby Adwokackiej, w nawiązaniu do uchwały II Krajowej Konferencji PZPR: »O konsekwentną realizację programu podnoszenia jakości pracy i warunków życia, o dalsze umacnianie przewodniej roli Partii i pogłębianie moralno-politycznej jedności narodu» oraz w nawiązaniu do deklaracji wyborczej Frontu Jedności Naro-

du w związku z wyborami do rad narodowych stopnia podstawowego, postanawiają: poprzeć i włączyć się do realizacji programu Partii i programu wyborczego przez pogłębienie doskonalenia zawodowego jako formy podnoszenia jakości świadczenia usług, przez poszerzenie zaangażowania w pracy społeczno-politycznej w działalności w ramach Zrzeszenia Prawników Polskich, szczególnie w popularyzacji prawa w szkołach, oraz przez rozwinięcie współdziałania z organizacjami społecznymi i pozostałymi czynnikami wymiaru sprawiedliwości”.

adw. Jerzy Korsak

Izba gdańska

Adw. Janina Dąbrowska. Dnia 17 lipca 1977 r. zmarła w Gdańsku Janina Dąbrowska, adwokat w Zespole Adwokackim Nr 12 w Gdańsku.

Urodziła się w Jekaterinosławiu 25 września 1912 r. Studia na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie ukończyła w roku 1934. Po odbyciu aplikacji sądowej w Sądzie Okręgowym i Sądzie Apelacyjnym w Wilnie wpisana została w 1937 r. na listę aplikantów adwokackich Wileńskiej Izby Adwokackiej — pod patronatem adw. Popiela.

Aplikację adwokacką ukończyła w początkach września 1939 r. Wybuch II wojny światowej uniemożliwił wpisanie jej na listę adwokatów.

Po zakończeniu wojny osiedliła się w Łodzi i tam w lipcu 1945 r. rozpoczęła pracę na stanowisku radcy prawnego w Zarządzie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego. Wkrótce potem, bo już w 1946 r., wpisana została na listę adwokatów Warszawskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Łodzi, a następnie, po przeniesieniu się w

1948 r. do Gdańska, na listę adwokatów Gdańskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Gdańsku-Wrzeszczu. Początkowo prowadziła tam indywidualną kancelarię adwokacką, a od 1952 r. wykonywała zawód adwokata przez 25 lat w Zespole Adwokackim Nr 8 w Gdańsku, później zaś — po jego likwidacji — w Zespole Adwokackim Nr 12.

Lubiła i kochała zaszczytny zawód adwokata. Wykonywała go z wielką godnością, sumiennością i umiejętnością. Każde jej pismo procesowe, każde wystąpienie przed sądem było starannie przygotowane, rzeczowo opracowane i podane w ładnej formie stylistycznej. Szczególnie dbała o czystość i piękno języka polskiego.

Jej wykłady prawa karnego, które prowadziła przez długie lata na seminariach dla aplikantów adwokackich, cieszyły się wielkim zainteresowaniem i uznaniem słuchaczy.

Przez dwie kadencje była członkiem i skarbnikiem Rady Adwokackiej. Pracowała społecznie w różnych komisjach przy Radzie Adwokackiej,

mianowicie przy komisjach: szkolenia aplikantów, egzaminacyjnej, funduszu wzajemnej pomocy, kulturalno-turystycznej, a także w sekcji prawniczej przy Wojewódzkiej Lidze Kobiet.

Swoją gruntowną wiedzą prawniczą, błyskotliwą inteligencją i argumentacją, sumiennością i dokładnością w wykonywaniu swojej pracy, pogodnym usposobieniem, uprzejmością i gotowością służenia każdemu radą i pomocą zaskarbiła sobie ogólny szacunek i uznanie władz korporacyj-

nych, kolegów i wszystkich tych, którzy zetknęli się z Nią na gruncie zawodowym lub towarzyskim.

Z Jej odejściem adwokatura gdańska straciła wybitnego adwokata-karnika, młodzież adwokacka — utalentowanego nauczyciela i wykładowcę prawa karnego, a towarzysze pracy — szlachetnego i prawego człowieka, dobrego, szczerego i serdecznego kolegę.

adw. Tadeusz Iżycki

I z b a ł ó d z k a

Utworzenie Klubu Adwokatów Miłośników Książki przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. W dniu 29 grudnia 1977 r. z inicjatywy adw. Alfreda Dreszera został utworzony w Łodzi Klub Miłośników Książki przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. Członkami-założycielami Klubu są: adw. Alfred Dreszer, adw. Eugeniusz Orlikowski i adw. Juliusz Leszczyński. Postanowiono zachować zasadę „drzwi otwartych” dla wszystkich adwokatów i aplikantów adwokackich, miłośników książki i jej zbieraczy. Do podstawowych zadań członków klubu zaliczono: wymianę doświadczeń w za-

kresie bibliofilstwa, zaznajamianie się z książkami i ich losami, wymianę książek oraz organizowanie wystaw o charakterze bibliofilskim. Postanowiono zawiadomić o utworzeniu klubu: Radę Adwokacką w Łodzi, Łódzkie Towarzystwo Przyjaciół Książki oraz kolegów adwokatów i aplikantów adwokackich w Łodzi.

Podczas pierwszego zebrania (w tzw. „piwnicy” adw. A. Dreszera) zapoznano się z szeregiem interesujących eksponatów bibliofilskich, stanowiących własność Gospodarza. Zebrani wybrali na przewodniczącego Klubu adw. A. Dreszera.

adw. Juliusz Leszczyński

I z b a r a d o m s k a

Adw. Michał Kasche. W dniu 22 stycznia 1978 r. zmarł nagle w Warszawie adw. Michał Kasche, członek palestry radomskiej od 1950 r.

Urodził się 25.IX.1905 r. na Śląsku, co w pewnym sensie zdeterminowało jego drogę życiową i kierunki zainteresowań. Mając 21 lat wstąpił do Polskiej Partii Socjalistycznej i do końca swego życia był wierny ideałom wypisanym na sztandarach tej organizacji: „Wolność i socjalizm”.

Po ukończeniu studiów prawniczych

w 1936 r. na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, pracował początkowo w administracji samorządowej w Radomiu. Obok pracy zawodowej był bardzo zaangażowany w pracę politycznej. W okresie okupacji należał do podziemnej organizacji PPS i do organizacji wojskowej Związku Walki Zbrojnej. Za swą działalność polityczną i niepodległościową był aresztowany w 1942 r. przez gestapo i osadzony na Zamku w Lublinie, gdzie przeszedł przez piekło przestę-